

flaaede for det næste Finansaar, naar de ere vedtagne af Rigsdagen. Selvfølgelig har man her en Rettefnor, en Vejledning — og mere end det — i Loven om Statsbanedriftens Ordning. Men ved Siden af dem er der — og det er ogsaa forudsat ved dens Behandling, at det maatte der være — en Del Poster af den Bestaafenhed, som kunne komme nærmere til Behandling og Votering. Jeg beklager, at man har nægtet en Del Bevillinger i den Retning, jeg haaber at kunne overbevise om, at nogle har man ikke gjort vel i at nægte; men jeg maa erkende, at til syvende og sidst, naar Budgettet er behandlet til Ende i Rigsdagen, foreligger for denne Hovedgruppes Vedkommende en Vedtagelse, et Budget, der maa være lige saa forbindende for Ministeren som alle andre Budgetter; det følger ogsaa af sig selv. — Det er den ene Række af Hovedposter; den anden Række ere de, der efter Sagens Natur maa være kalkulatoriske. For deres Vedkommende ønskede den ærede Ordfører at komme paa den sikre Side, Jeg tror ingenlunde, det er lykkes. Disse Poster maa afhænge af Forretningsgangen. Man maa jo nemlig erindre, at vel er Statsbanerne en Statsinstitution som saa mange andre, men de have dog ganske særegne Forpligtelser, og det afhænger i mange Tilfælde ganske udelukkende af Forretningsgangen, hvor stor Indtægten eller Udgiften skal blive. Hvilke Indtægter, der fremkomme paa den Maade, bl. a. ved ekstraordinære Ydelser fra Jærnbansens Side, vil man ikke saa lige kunne se. At der ikke kan fremkomme nogen Indtægt, uden at der fremkommer tilsvarende Udgifter, vil jo ikke blive benægtet fra nogen Side; det er ganske klart. Foruden den Forpligtelse, som Jærnbaneadministrationen har til at holde den hele Toggang, Materiellet, Vognmateriellet, Skinnemateriellet i Orden, Banelegemet vedlige, har det en Forpligtelse til at give Ekstrabefordring, naar den kræves, af Gods og af Personer, naar dertil bestilles Ekstratog. Der er jo Regler, efter hvilke saadanne kunne kræves, og det er en ligefrem Sag, at det ikke er muligt forud at vide, hvorledes det stiller sig. Det afhænger af Rejslysten og Rejsestrangen, det afhænger af, hvor mange store Forsamlinger og Møder der er i Løbet af Aaret; de ville have gratis Kørsel eller dog Kørsel til nedsat Betaling; men jeg antager, at man mer og mer kommer bort derfra, jo mere Rigsdagen faar Indflydelse paa Budgettet; det afhænger af Høsten, Fiskeriet, Vejr og Wind, af, om vi have en tør eller vaad Sommer, og frem for alt af, om vi have en mild eller haard

Vinter. Ærede Medlemmer ville let se, at en Vinter som denne maa komme til at gøre Skaar i Indtægten paa uventet Maade, en Maade, som ikke kan paaregnes, hvor der er Tale om en Post paa $\frac{1}{2}$ Million til Snefastning, hvortil der ordinært beregnes en ubetydelig Udgift, da Udgiften hertil ellers ikke er stor. Vi maa være enige om, at en stor Del Indtægts- og Udgiftsposter lade sig ikke bestemme, men maa være kalkulatoriske. Det indrømmede den ærede Ordfører ogsaa, han ønskede, at Hovedresultatet kunde opstilles, saa at man var sikret mod store Overskridelser. Jeg indrømmer, at det ærede Udvalg har med betydeligt Arbejde og Underjøgelse indrettet det nuværende Budget væsentlig paa Grundlag af tidligere Budgetter og Regnskaber med nogen Tilbøjelighed til at tage de laveste Summer. Den ærede Ordfører erkendte ogsaa, at der, siden disse Budgetter ere lagte og Regnskaberne aflagte, er kommet ny Momenter til. Der er saaledes kommet ny Tog paa Kallundborgbanen, og man fremsætter jo Ansøgninger med Hensyn til Helsingør- og Sydbanen. Det er rigtigt, og jeg tror ogsaa, at Udvalget har været villigt til at tage Hensyn dertil; men jeg tror ikke, at det lykkes at maa dette for de opstillede Summer, der, om end de ere opstillede kalkulatoriske, ikke tage Hensyn til den forøgede Toggang. Om den var der ikke Tale, da de vedkommende Budgetter og Regnskaber stilledes til Raadighed. Men det, det til syvende og sidst kommer an paa, er, om det Budget, som er forelagt her af Indenrigsministeren med Hensyn til Indtægter og Udgifter stiller sig i samme Proportion som de tidligere Budgetter og Regnskaber. Dette vil vise sig at være Tilfældet; jeg skal senere komme ind paa en Sammenligning i den Retning, jeg kan for Resten ogsaa gøre det straks. Den ærede Ordfører omtalte ogsaa, hvorledes Driftens Indtægter og Udgifter havde stillet sig og begyndte med Driftsaaret 1887—88, og jeg skal begynde med det samme Aar. Jeg skal ikke nævne mange Tal, men dog nogle. Det var et meget uheldigt Driftsaar, idet Udgiften androg 87,04 pCt. af Indtægten. Grunden dertil var den overordentlig strenge Snevinter, og der blev, saa vidt jeg husker, udgivet over en halv Million til Snefastning. Det vil altsaa ses, at i Forhold til Bruttoindtægten var Nettoindtægten 13 pCt. Det er en besteden Indtægt af Statsbanerne; men dog er Fremgangen i de senere Aar fendselig. Jeg vil tilføje, at i 1887—88 havde man budgetteret Udgiften til 80,22 pCt. af Indtægten, medens Udgiften blev